

50

LETNICO
obhaja letos
"Amerikanski
Slovenec"

AMERIKANSKI SLOVENEK

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI

Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; P. S. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGU; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian Organizations)

NAJSTAREJŠI
IN NAJBOLJ
PRILJUBLJEN
SLOVENSKI
LIST V
ZDRUŽENIH
DRŽAVAH
AMERIŠKIH.

STEV. (NO.) 93.

CHICAGO, ILL., TOREK, 13. MAJA — TUESDAY, MAY 13, 1941

LETNIK (VOL.) I.

Dežela čaka na predsednikov govor - Pritisk na Turčijo

To sredo poda predsednik 'senzacionalno' izjavo

Ne samo Amerika, marveč celi svet čaka, kaj bo povedal predsednik v svojem radio govoru. — Točasno gre predvsem za vprašanje spremljanja pošiljk v Anglijo.

Washington, D. C. — Ob času, ko je dežela razdvojena glede vprašanja vojne ali miru bolj kot malokdaj prej ter je obojestranska propaganda v polnem cvetu, z napetostjo pričakuje ameriško ljudstvo, kakor besedo bo izrekel predsednik Roosevelt v svojem govoru, ki je javljen za to sredo večer.

Govor je bil napovedan že pred dvema tednoma in že tedaj se je povdarilo, da bo vseboval nekaj "senzacionalnega." Nobenega dvoma ni, da se bo tikel ravno vprašanja, ki je ob tem času najbolj pereče, namreč stališča, ki ga naj zavzamejo Zed. države napram vojni v Evropi, oziroma vprašanja, ali naj prične ameriške bojne ladje spremljati pošiljke za Anglijo preko Atlantika, ali ne. Ker bo odločitev, katero bo sprejela Amerika, prizadet bolj ali manj celi svet, zato ni čudno, da z Ameriko vred tudi ves svet s pozornostjo čaka, kako izjavo bo podal predsednik. V resnici se bo oddajal predsednikov govor po kratkih valovih v vseh deželah sveta.

Res je sicer, da ima edino kongres pravico, napovedati vojno, vendar pa je predsednikov vpliv na kongres in na celo deželo tolikšen, da bo v nemalo meri odločal o končnem sklepu. Stališče predsednika je v splošnem znano, kajti ponovno in ponovno ga je pokazal v besedah in v dejanju; to stališče je, naj se nudi Angliji pomoč do skrajne meje. V svojem govoru pa utegne predsednik zdaj pokazati, kje je potegnil to "skrajno mejo," namreč, ali je direktn vstop Amerike v vojno še vedno izven nje, ali ne. Ako bo priporočil, naj ameriške ladje spremljajo pošiljke, potem bo to skoraj gotova vojna, kajti "spremljanje pomeni streljanje in streljanje pomeni vojno," kakor se je sivočasno izrazila neka visoka osebnost, menda predsednik sam.

Te dni, ko se pripravljajo predsednik na svoj govor, v katerem bo izrekel svojo senzacionalno odločitev, bodisi na to, ali na drugo stran, pa je, podobno kakor vsa ostala dežela, podvržen strahoviti propagandi od strani obeh struj, zagovornikov miru in zagovornikov vojne. Zagovorniki miru ga resno opominjajo, naj ne prelomi svoje svete obljube, ki jo je dal ob zadnji volilni kampanji, namreč, da ameriški sinovi ne bodo poslani v vojno v tujemstvu, dočim pritiska druga struja nanj, naj pohiti, da reši Anglijo, če tudi bi morala iti Amerika pri tem direktno v vojno, izražajoč grožnjo, da bi padec Anglije pomenil enako nevarnost

BESEDA O
SILI RUSIJE

Časnikar trdi, da se moč Rusije podcenjuje.

Chicago, Ill. — Dopisnik nekega tujaknjega lista, M. M. Corpening, ki se je mudil skozi 16 mesecev v tujemstvu ter obiskal skoraj vse države, ki igrajo kako vlogo v sedanjih vojni, trdi, da se vojaška moč Rusije na splošnem neupravičeno podcenjuje v tujemstvu. Kakor trdi, je ta sila izredno velika. Armada je dobro disciplinirana ter ima izvrstno letalstvo, tanke in artilerijo. Po njegovem mnenju govornice, da se Rusija boji Nemčije, niso resnične, marveč, da z njo sodeluje kot enaka z enako, ter ste si pri tem razdelili delokrog za bodočo upostavitve novega reda.

KANADČANI HUDI NA
LINDBERGA

Beamsville, Ont. — Tukajšnji mestni svet je zadnji teden odredil, da se morajo vse knjige, ki jih je spisal Chas. A. Lindbergh, odstraniti iz mestne javne knjižnice. Neko drugo mesto je že prej sprejelo isto odredbo. — Lindbergh, kakor znano, pomaga voditi propagando proti korakom, ki bi zapletli Zed. države v vojno.

POROČILA GOVORE O
IZGREDIH V RIMU

New York, N. Y. — Po poročilih, ki so prispela semkaj, je bila univerza v Rimu zadnji teden zaprta, in sicer zaradi protinemških demonstracij, ki so jih vpriporili tamkajšnji dijak. Eno poročilo trdi, da so nastali izgredi vsled pomanjkanja kruha, dočim drugo pravi, da so dijaki protestirali, ker so se je določil čas za skušnjo za en mesec prej zaradi tega, ker bodo morali mnogi s 1. junijem k vojakom.

LJUDJE POSEGAJO PO
RAMBNIH BONDH

Washington, D. C. — Iz poročila, ki ga je izdalo zakladništvo zadnji četrtlet, se razvidi, da se je tekom prvega tedna prodalo obrambnih znamk in bondov za skoraj 115 milijonov dolarjev. Pričakuje pa se, da se jih bo tekom časa razpečalo za tri milijarde dolarjev.

Katoličani so tako močni,
kakor je močno njihovo katoliško časopisje.

tudi za Ameriko samo.

Tekom tega tedna se utegne videti, v kako usodo se bo spuščila Amerika.

SLOVENEK V JUGOSLOVANSKI VLADI

Po poročilih, ki so dospela potom diplomatskih virov, se ugotavlja, da je v jugoslovanski vladi, ki je točasno v izgnanstvu neke ob vzhodnem Sredozemlju (menda v Egiptu ali pa v Palestini), tudi en zastopnik Slovencev. Ta je dr. Miha Krek, ki je najbrž zasedel izpraznjeno mesto po smrti dr. Kulovca.

NAKUPOVANJE NA OBROKE SE OMEJI

Washington, D. C. — Federalni rezervni urad namerava postaviti omejitvene določbe za nakupovanja na obroke, in sicer zato, da se prepreči inflacija in pa, da se ohrani blago za obrambne svrhe. V potrditev bi prišli predvsem avtomobili, a potem pa tudi razne druge potrebščine. Po izjavah izvedencev bi moralo znašati prvo plačilo najmanj eno tretjino cele cene, nadaljnji obroki pa bi se smeli raztegniti na največ eno leto, namesto na dosedanjih 18 mesecev.

JAPONSKA OBUPUJE NAD
KITAJSKO

Tokio, Japonska. — Tukajšnja javnost je pričela prihajati do spoznanja, da je skoraj nekaj nemogočega, da bi se mogel spraviti kitajski velikan na kolena le z oboroženo silo. Vodilne osebnosti so pričele zato izražati priporočila, naj se podvzame nova taktika, namreč, da se prične izboljšavati trgovski in politični odnos s tistim delom Kitajske, ki je že zaseden, sovražnosti z ostalo Kitajsko pa se naj znižajo. Eden tukajšnjih listov se je izrazil, da se za idejo, naj bi se Kitajska s silo podvrгла,

Naziji skušajo Turčijo
na lep način pridobiti

Turčija stoji najzjem napoti pri njih prodiranju v prednjo Azijo. — Pridobiti jo skušajo, da se odpove svoji zvezi z Anglijo ter se pridruži njim.

PO KAT. SVETU

Vatikan. — Krasna katedrala v italijanskem mestu Genoa je bila od bombardiranja angleške mornarice tako poškodovana, da so jo morali zapreti za občinstvo. Ta katedrala je eden najbolj slavnih spomenikov v italijanskega umetniškega, zgodovinskega in verskega življenja.

Austin, Texas. — Novi federalni senator iz Texasa, A. J. Houston, ki je bil imenovan, da izpolni mesto pokojnega senatorja Shepparda, je katoličan, in sicer izpreobrnjenec. V kat. cerkev je pristopil pred več leti.

Rim, Italija. — Za vojne kaplane je imel Mussolini pred kratkim izredno pohvalno besedo. Izrazil se je o njih, da so "angeli dobrote v sivozelenih uniformah," ter dostavil, da vlivajo vesti mir in čut varnosti.

Austin, Tex. — Na povabilo drž. zakonodaje je tukajšnji nadškof Lucey iz San Antonio pred kratkim imel govor pred zbranimi zakonodajalci. Povdarjal je pri tem, da je cerkev zadnji branik proti samodržstvu civilnih oblasti in proti anarhiji.

ne ogrevajo več niti najbolj vročerkvni vojaški duhovi.

POROKA V RAZDEJANI CERKVI

V noči, predno bi se bila imela vršiti v Londonu poroka nekega kanadskega vojaka, so nazijske bombe razbile cerkev. Kljub temu pa se je opravila poroka, kakor je bilo prej v načrtu, in slika kaže, ko poročni par stoji sredi med razvalinami pred duhovnikom.

Ankara, Turčija. — Iz raznih znamenj, in iz besed nazizkih voditeljev je jasno razvidno, da si Nemčija z vsemi silami prizadeva, da se izogne spopadam s Turčijo. Njen očividni namen je, prodreti v prednjo Azijo, da od tamkaj izčisti angleški vpliv, toda pri tem ji stoji ravno Turčija napoti. Edino vsled te svoje lege, ko zapira pot v Azijo, je Turčija v nevarnosti, da se zaplete v sovražnosti z naziji.

Ker nimajo naziji nikakih direktnih aspiracij po turški zemlji kot taki, tudi skušajo na lep način pregovoriti Turčijo "k pameti," namreč, naj opusti svojo zvezo z Anglijo ter pristane na nemške zahteve. Te zahteve so, da pokaže naklonjenost Nemčiji, ter se obveže, da ne bo pričela sovražnosti z njo, in morebiti tudi, da dovoli njeni armadi prehod preko svojega ozemlja.

Ta teden zna biti za Turčijo odločilen. V ponedeljek se je pričakoval tukaj povratek nemškega poslanika von Papena, ki se je mudil zadnje dni v Nemčiji. Ob svojem povratku prinese s seboj najbrž Hitlerjeve predloge, od katerih sprejetja ali odklonitve utegne zaviseti bližnja usoda Turčije.

BRITANEC NAPOVEDUJE
VSTOP AMERIKE

Pretoria, Južna Afrika. — Min. predsednik tega britanskega dominijona, gen. Smuts, se je zadnji teden v nekem govoru izrazil, da se Zed. države "dvigajo, kakor nikdar prej." Napovedal je, da ne bo dolgo, ko bodo Zed. države 100 odstotno v vojni.

LA FOLLETTE PRIPOROČA
POZIVE

Chicago, Ill. — V nekem govoru, ki ga je imel v Hinsdale, je bivši governor iz Wis., Ph. La Follette, izrazil poziv na ameriško prebivalstvo, da "preplavijo Belo hišo s svojimi zahtevami, s svojimi molitvami," da predsednik drži svojo besedo in ne spravi te dežele v tujemsko vojno.

ANGLIJA POSTAVI TUJE-
ZEMSKA SODIŠČA

London, Anglija. — Tukajšnja vlada namerava v kratkem izvesti načrt, po katerem se bodo v Angliji prikratk ustanovila sodišča za tujemcem po zakonih dežele, h katerim pripadajo, in sicer v njih lastnem jeziku. Ena med pravici, ki jih bodo imela ta sodišča, bo ta, da bodo lahko prisilila državljane svojih dežel, katerih vlade so zdaj v izgnanstvu v Angliji, k obvezni vojaški službi. Točasno nimajo te vlade nobene moči, da bi izdale svojim državljanom tako zapoved.

Iz Jugoslavije

Neznani zločinci so v Celju opustošili kapelico, ki je bila postavljena v spomin na strašno kugo v Celju. — Zagonečen roparski napad na grofico. — Smrtna kosa in druge še ne objavljene vesti iz domovine.

Strašno bogoskrustvo Celje. — Dosedaj še neznan zločin, ki se je izvršil v Komenskega ulici groznega zločina. Blizu mosta čez Koprivnico stoji znamenje, postavljeno v spomin na strašno kugo v Celju. V kapelici je visel križ. Podivjanci so sneli s kapelice križ, razbili razpelo, nato pa vse odnesli za bližnji plot, na kapelico pa napisali: "Dol s farji, živijo SSSR!" Slični napisi so se pojavili to noč tudi v mestu na raznih plotovih in zidovih.

Vsa poštena javnost se zgraža nad bogoskrustnim počenjem ljudi, ki hočejo na ta način propagirati svojo idejo, idejo sovražstva, ne pa ljubezni. Prepričani smo, da s takimi dejanji naši komunisti ne bodo dobili somišljenikov, kajti to so dejanja, ki ne kažejo samo pomanjkanja srčne kulture, ampak popolno podivjanost, da jih bodo ljudje spoznali, in spoznali, kaj je našim slovenskim komunistom prvo načelo: "Proč z Bogom in z vsem, kar je sveto."

Grofico so oropali

Maribor. — Iz Tišine v Prekmurju nam poročajo o drznem roparskem napadu, ki je bil izvršen na grofico Battyni. Grofica živi v svojem gradu v bližini državne meje. Ze dvakrat je bila doslej žrtev roparskih napadov in tatvin ter oba krat jako oškodovana, sedaj pa je bil izvršen na njo tretji razbojniški napad, pri katerem so sodelovali štirje zakrinkani zločinci. Vdrli so v prvem večernem mraku v njene prostore ter zvezali grofico in njeno služkinjo. Izsilili so ključke od omare, kjer je imela shranjen denar in zlatino. Ker se je grofica nasilnežem upirala, so jo tako premilili, da je omedlela. Odnesli so ji za 30.000 din gotovine ter raznovrstno zlatino v vrednosti več tisočakov. Sledovi zločincev so vodili čez mejo.

Okrali so ga

Daleč znanega predpepača in rogovileža Franca Vidmarja, ki se je že lani moral podati v bolnico zaradi poškodb, so si neki fantje sposodili na Jeseenicah. V družbi so bili in se sporekli, končno spopadli. France, ki ga pri pretepu ni manjkalo, se je za to pot usel, potegnil je slabši konec in so ga fantje pošteno oblali. Tako so ga zdelali, da je zgubil zavest in se še v bolnici ni zavedel dolgo časa. Ko je pa prišel k sebi, ni hotel povedati kdo ga je "ostihal."

Smrtna kosa

V Zagrebu je umrl eden najbolj čislanih zagrebških kanonikov Slovenec Jan ko Barle. S tem je prenehal živeti človek, ki je združeval v eni

osebi slovenskega in hrvatskega kulturnega delavca celo v taki meri, da je kot zaveden Slovenec postal največji zgodovinar in poznavalec hrvatskega stolnega mesta. Kot Slovenec je mnogo pisal slovensko, ko je bil še bogoslovec zagrebskega semenišča. — Rodil se je v Budnji pri Vipavi, učitelju Barletu, se preselil z očetom v Podzemelj v Beli Krajini in pozneje v Novo mesto, po maturi stopil v zagrebško bogoslovje in tako vedno ostal v Zagrebu.

V hlevu je umrl

V Scherbaumovi hiši v Ulici ob jarku v Mariboru se nahaja hlev, v katerem je že dolgo časa imel svoje bivališče 76 letni siromak in berač Franc Škerbine, doma od sv. Marjete ob Pečici. Prosičel je po mestu in se tako preživljal. Neka jutra, ne dolgo potem ko je prišel iz bolnice, so ga našli v hlevu mrtvega. Zdravnik je ugotovil, da je umrl vsled pomanjkanja.

Tatovi

Neznani zločinci so neke noči vdrl v stanovanje zidarkega mojstra Franca Avšiča v Semberjih, št. 18 in odnesli več kosov ženske obleke, platna, rjuh in drugega blaga v vrednosti nekaj tisoč dinarjev.

Ptčki brez gnezda

Policija je v Banjaluki prijela tri dečke, ki so v teku enega leta nakradli za 30.000 dinarjev plena. Dečki so zvonili po hišah in če so videli, da ni nikogar doma, so z vlomilskim orodjem vdrl v stanovanje ter pobrali, kar se jim je zdelo vredno pobrati. Če se je pa kdo na zvonjenje oglašil, so skrušeno prosili kruha.

Zločin

Na kolovozni poti ob savinjski železnici ne daleč od križišča glavne ceste in poti ob progi v Medlogu pri Celju so našli mrtvo nekaj dni staro dečo. Na kraju najdbe je bila komisijska, ki je ugotovila dejansko stanje. Domnevajo, da je zločinka vrgla žrtev z vlaka.

Nesrečen slučaj

Kmet Gjuro Korpar iz vasi Repno pri Zlatarju je nekega dne našel v gozdu zarjavel samokres. Pokazal je orožje svojemu sosedu in ga nato pustil doma na mizi. Ko sta se močaka odstranila, je Marija Korparjeva vzela zarjavelo orožje v roke in ga radovedno ogledovala. Nenadno je iz zarjavelega samokresa odjeknil strel, ki je zadel Marijo v prsa. V par minutah je bila Marija, ki je le nekaj dni poprej postala mati, mrtva.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto \$5.00
Za pol leta 2.50
Za četrt leta 1.50
Za Chicago, Kanada in Evropo:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Posamezna številka 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
For three months 1.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00
For three months 1.75
Single copy 3c

Tragedija

Človeški duh je vedno iznajdljiv in iskajoč. Spremlja ga nemir, da išče in odkriva skrite zakone v naravi. Vedno si želi v svojem brezmejnem in nenasičenem hrepenju novih odkritij, novih iznajdb in novih poti. Človek je v tem smislu večni nezadovoljnjec. Vse to se dogaja na vseh popriščih, bodisi v kulturi ali v civilizaciji. Vsa zgodovina nam kaže ogromni razvoj v pravem stopnjevanju primitivnosti k popolnosti in vsestranskemu izpopolnjevanju. Vidimo pa na oprijemljivih zgledih, kako usodno je postalo nele za poedince, ampak včasih za cele narode in celo številne rodove, iznajdba n. pr. v tehničnem svetu. Tu se nekako prelamlja osnovni smisel napredka s primitivnostjo.

Človek je iskal in rešil gigantske probleme neustraheno, čeprav se je narava temu krčevito upirala. Narava mu je kazala kot neizčrpna zakladnica nova pota in mu je nudila ter mu še nudi nešteto novih vprašanj, ki se zakrivajo še v kopreno tajinstvenosti. Tako je človek ustvaril čudovito dovršeno tehniko, ki postaja zanj tragično orodje, ker mu obeta pogin. Danes človek ne obvlada več tehnike, ker je tehnika zadobila prevelik razmah, ker predstavlja nenadkriljivo silo. Človekova nekdanja vodilna vloga se je spremenila v suženjsko. Človek je postal tehniki pravi suženj. In kakor ima gospodar oblast nad življenjem in smrtjo svojega sužnja, tako grozi s poginom človeku tista tehnika, ki se je spočela v njegovi glavi in so jo izvršile njegove roke. Tu se pričinja tragedija sodobnega človeka.

Le za trenutek si predočimo pot, ki jo je šla n. pr. vojna tehnika. Usodno 20. stoletje in njena sedanja krvava leta, vse to nam je pokazalo, da nismo več gospodarji nad svojo lastno tehnično civilizacijo, ampak smo se rodili zato, da postanemo njeni sužnji. To je pokazala pretekla svetovna vojna, a še očitneje kaže to sedanja. V eni državi se je razširila v cel požar, pričelo se je neizprosno obračunavanje. Narod proti narodu je poglavlje svoj vojni stroj, ki je pričel brez usmiljenja opravljati svoje krvavo poslanstvo. Poznamo primere, ko so diplomati in s njimi celi narodi prosili, da se ustavi ta vojni stroj, a vse besede so ostale brezuspešne in brezpomembne. Še več! Vojni požar se je pričel še bolj hitro širiti, zdaj k drugemu, zdaj k tretjemu narodu in še naprej. Tako je bilo l. 1914, ko so se zamajali temelji Evrope, tako je danes, ko so temelji razbiti, ko je vojni stroj še močnejši in ga ne opravljajo več sami, ampak se opravlja sam, postal je samosvoj. Vojni stroj je zdijval in ga ni moglo več ustaviti. Ta stroj hoče uničiti človeka in sam zavladati kot robot.

Spomlad je tukaj, a ne ona lepa in mirna in topla, ampak polna tajinstvenih senc in grozečih oblakov. Vso zimo so se pripravljali in ko je zasijalo toplo sonce, rezko povelje pretrgalo to tišino in vojni stroj zdijval, da se okoplje v krvi milijonov. Ta tragedija se obeta evropskemu človeku, ker mu ne bo ta vojni stroj uničil le materialnih dobrin, ampak tudi vse duhovne. Ob tej mrtvaški pesmi jekla in smodnika bo izgubil človek vse svoje dostojanstvo in to, kar ga loči od navadne neodgovorne živali. Postal bo brezčuten in neodgovoren za vsa svoja početja, ker bo izpolnjeval povelje. Uničujoči duh, ki bo zavladal v dušah evropskega človeka, ne bo le uničevalec življenj v najstrašnejših dimenzijah, ampak bo tudi zatiralec slehernega samostojnega mišljenja, ki ga je dobil človek v luči pravice in svobode ter vesti.

Velika tragedija se pričinja. Njen veliki režiser je sama smrt, a človek je le skromen igralec na svetovni pozornici, ki le čaka, kdaj bo svojo vlogo odigral in izginil brez besede. Njegova vloga je premalenkostna, da bi mogel zaobrniti to dramo sebi v srečo. Izgubil je oblast nad tistim, kar je sam ustvaril. Nad njim se masčuje robot, za katerega je mislil, da mu bo služil. Zgodilo pa se je tako, da mora človek služiti temu robotu.

Odmirali bodo v krvi in kletvi milijoni in milijoni, zato vprašujoče gledamo v bodočnost: kdo bo ostal živ?

SPOMINI IZ BOLNIŠNICE

Willard, Wis.
(Konec)

Sobo sem imel prav mirno, samo dve postelji sta bili notri. Vsako jutro mi je sonce lepo sijalo na mojo posteljo. Bolničarke so prav postrežljive, nikdar nisem videl kake nejevolje. Kakor sem izvedel, so vse postelje zasedene z bolniki. — Tam v Eau Claire sta dve bolnišnici, ena katoliška, druga luteranska. Pa vam povem, da je mnogo bolnikov drugovercev v katoliški bolnišnici. Ravno moj sotrpin je bil luteranske vere, pa sem ga vprašal, zakaj ni šel v njihovo bolnišnico. Odgovoril mi je, da je v tej, (katoliški), veliko boljše postrežbo.

Pa še par besed o tem bolniku. — Njegov zdravnik pride v petek, kakor po navadi, da se prepiše o njegovem zdravju, pa mu reče, da bo lahko šel jutri (v soboto) domov. Popoldne istega dne ga pridejo obiskat njegovi domači, katerim je naročil, da ga pridejo drugi dan z avtom iskati, da bo šel domov. V soboto zjutraj, kakor navadno, pa dobim jedilni list, s katerega si vsak bolnik izbere jedi, za katere ve, da mu ugajajo in katere lahko je. Za tisto nedeljo je pa bila na jedilnem listu posebno dobra hrana, poseben "dinner" — puranova pečenka in še več dobrih, katere je imenovani prav rad imel. Takoj mi reče: Veš, Mr. Perushek, jaz ne grem danes domov, pa nič ne omeni mojim, zakaj ne grem. — Res, popoldne v soboto pridejo domači ponj. Pa, kako se oče začudi, ko vidi, da je "fant" še v postelji. Kaj ne greš domov danes, mu reče. Ne, odvrne fant, zdravnik je rekel, da naj počakam še do jutra. Oče je nekoliko pogodrnjal in se odstranil. Njegova to je bolnikova sestra pa vidi jedilni list, na katerem je bilo že vse zaznamovano, kaj si je fant izbral. Pokaže mu ga, nasmejeja se drug drugemu in vse je bilo OK.

Se nekaj o obiskih. — Prijatelj, če ti je le mogoče, obišči bolnika v bolnišnici. Ti ne veš, kako se bolnik razveseli, če ga kak domač obišče. Jaz sem imel skoro vsaki dan kak obisk. Najbolj sem pa bil vesel, kadar me je obiskal naš domači č. župnik. — Še nekaj. — Kadar obiščeš bolnika v bolnišnici, bi jaz ne priporočal, da mu nosiš kakih daril, pomaranč ali kako drugo sadje, saj bolnik, dokler je hudo bolan itak ne more tega uživati. Ko je pa bolji, pa že komaj čaka, da zapusti bolnišnico. Nekateri prinašajo tudi cvetlice. V sobi, kjer sem bil jaz, sva bila dva bolnika in cvetlice je bilo vse polno. Čež dan je vse lepo vonjalo, toda zvečer si imel, rekel bi, kar zatlačen nos. To je sama potrata. — Nikdar pa ne nosi v bolnišnico kake opojne pijače bolniku.

Po oni noči, katero sem prej omenil, se mi je zdravje vedno obračalo na bolje, tako, da sem začel misliti, da bi vprašal zdravnika, kdaj bi lahko šel domov. Pogleda me in reče, da sedaj še ne ve, kdaj, da bo že enkrat pozneje povedal. In res, v petek mi reče, če želim domov, naj se pripravim za v nedeljo. Kar vesel sem bil. Popoldne isti dan pridejo me obiskat moji domači in jim povem, da bom v nedeljo lahko šel domov.

Predno je pa zdravnik odšel iz soba, mi je rekel, naj poskušam malo hoditi. To je naročil tudi bolničarki. Saperlot, sem si mislil, kaj pa je zopet? Naj poskušam hoditi. Saj vendar nisem otrok. Povrh tega si še mislim, pa jaz, ki sem cesarja Franca Jožefa služil, pa bi se naj sedaj učit hoditi? No, to je pa zopet nekaj novega. Zvečer pride bolničarka in mi reče, da bom moral jutri skušati nekoliko hoditi. Verjemite mi, da ono noč nisem skor nič spal, vedno sem premišljeval o hoji. Na vse mile viže sem pretežal noge in kakor sem jih obrnil, sem mislil, da bom ja lahko hodil. Drugo jutro po zajutruku mi pravi bolničarka, da bom lahko sedaj vstal in nekoliko hodil, če bom mogel. Nato mi prinese mojo spodnjo obleko, katero so mi zato prinesli od doma. Hitro se oblečem in rečem poleg stoji bolničarki, da sedaj pa lahko vstanem. Rekla je, da mi hoče ona pomagati, pa sem ji odvrnil, da ni potreba. Bolničarka se mi je nasmešnila in rekla, da je tudi tako dobro. Jaz se vsemem na posteljo tak, da so mi noge visele ob postelji in potem se pustim na noge, da bom začel hoditi. Ali, komaj se oprem na noge, že so mi odpovedale vse moči in telednil bi bil prav gotovo v veliko okno, ga razbil in morda celo skozi padel. A bolničarka, ki je vedela kaj bo, me je prestregla in mi pomagala, da sem se vsedel v že na to pripravljen stol. Po preteku pet minut, kakor mi je naročila, sem zopet poskušal vstati in sedaj že nekoliko laglje. Naredil sem par stopinj, pa sem se moral zopet vnesti. Po preteku ene ure, sem že lahko hodil ob postelji, potem, sem šel zopet v posteljo. Popoldne so bile zopet vaje za hojo in to kar je šlo že bolje, toda bolelo me je prav vse, najbolj pa ona rana, kjer sem bil operiran.

Drugi dan v nedeljo pa sem takoj po zajutruku vstal, se oblekel in začel hoditi, dasi je šlo težko, a vendar je šlo, tako da popoldne, ko so prišli od doma po me, sem hotel sam v avto, toda bolničarka tega ni dovolila. — Ko sem bil enkrat v avtu, sem se še enkrat ozrl v okno moje sobe in rekel: Sedaj pa zbogom "špital." Sem in sploh v nobeno bolnišnico si več ne želim priti. — In od-

peljali smo se proti domu.

Čenjeni čitatelji. Ko čutiš v sebi kako bolezen, takoj k zdravniku. Zaupaj se mu. Vsak zdravnik bo storil po svojih močeh in skušnjah kar bo najbolje mogel. Seveda, čeudežev pa tudi od zdravnika ne pričakuje. Kadar morda odhajaš na operacijo, ne pozabi tudi napraviti računa z Bogom. Dostikrat se je že zgodilo, da je bolnik med operacijo umrl, ali pozneje po operaciji, še predno se je zavedel.

Ludwig Perushek

NADALJNE IZJAVE HRVATSKEGA DIPLOMATA

Chicago, Ill.

G. Bogdan Radica je pred nekoliko dnevi obiskal Cleveland, Akron in Pittsburgh, kjer je prišel v dotiko z našimi ljudmi, zastopniki naših kolonij in glavnimi uredniki vseh naših listov. Ob tej priliki je g. Bogdan Radica obiskal uredniška središča ameriških listov v Clevelandu, Akronu in Pittsburghu, katera so mu posvetila posebno pazljivo. Ob tej priložnosti je amer. tisk pisal tudi o današnjem položaju Jugoslavije. Posamezni listi objavili so sledeče izjave g. Bogdana Radica: "Cleveland Plain Dealer," 21. (IV.) 1941. — "Jugoslavanska vlada, katera se sedaj nahaja na Grškem, bo na strani zaveznikov nadaljevala borbo z vsemi razpoložljivimi sredstvi, dokler ne dosežejo končne zmage. Nemci vkljub svojemu velikemu prizadevanju niso uspeli, da razcepijo Jugoslavijo. Hrvati, člani jugoslov. vlade, nahajajo se s premijerom generalom Dušanom Simovićem v Grškem. Dr. Jurij Krnjević, glavni sodrnik priljubljenega Dr. a Matke — velikega voditelja močne Hrvatske Seljaške (Kmetijske) Stranke, — se tudi nahaja z vlado. To je najboljši dokaz, da takozvana neodvisna Hrvatska, ustvarjena od strani Nemčije in enega priprotega izdajalca, Antona Paveliča, nima nikakovega obstoja med hrvaškim narodom. Hrvatska, kakoršno je ustanovil Hitler, nikakor ni neodvisna. Ona nima nikakovega moralnega ali zakonitega upravljanja. Brezpomembno mala količina, katero Pavelič zamože dobiti, bo le slučajno skupina mestnih prebivalcev — a poznano je, da je Hrvatska poljedelska zemlja.

Hrvati so ogorčeni nasprotiki totalitarne ideologije; oni so tudi zoper to novo totalitarno vlado, katera je igračka v Hitlerjevih rokah. Kakšna je ta hrvatska država brez Dalmacije? Dalmacija, najstarejša pokrajina Hrvatske, — odstopljena je Italiji. Tako brezmišlno razkosanje enega tradicionalnega okraja, najbolj jasno pokazuje kako malo zanimanja imajo Nemci za zatiranje hrvatski narod. Njihov cilj je le pustošenje in ropanje. Za nas Hrvate obstoji le ena vlada — vlada ministrskega predsednika Simovića, katera je edina zakonita vlada Jugoslavije. Ona je danes v istem položaju, v katerem se nahaja vlada Norveške, Belgije, Holandije in drugih potla-

čenih držav, katere, stoje na strani Velike Britanije, nadaljujejo v pregnanstvu svojo borbo.

Nemčija nikakor ne bo dosegla, da razcepi Jugoslavijo, prav tako kot ni uspela Madžarska in Avstrija pred svetovno vojsko. Kakor hitro se jim je nudila prva prilika, narodi Jugoslavije so se veselili zedinili; in to bodo ponovno storili čim bodo premagane totalitarne sile.

"Pittsburgh Press," 23. (IV.) 1941. — "Odpor proti Nemčiji najbolje predstavlja rešitev problema jugoslov. narodnega edinstva. Naziji so itak nameravali uničiti Jugoslavijo. Potem takem je boljše, da se jim je narod tako odločno uprl; kajti s tem so postavljene temelji bodočega nezadovoljstva in uporov, kateri bodo uničili Hitlerja prav tako, kot je on zatrl Evropo. Prekrat v Jugoslaviji je ustvaril narod. Kralj Peter je samo udeležil želje celega svojega naroda. Osnovanje "neodvisne Hrvatske" je delo petokolonov, poslanih iz Nemčije. Okrog 500 oseb, katere so nekdanj živeli v Hrvatski, a so zadnjih pet ali deset let bivali v Italiji ali Nemčiji privedenih je v Hrvatsko, da tu ustanovijo takozvano novo državo."

"Pittsburgh Post Gazette," 24. (IV.) 1941. — "Naravnost nemogoče je, da bi Nemčija obvladala celo Evropo s sistemom sile in tiranije. Balkanski narodi, kakor sploh cela Evropa je zoper njo; ni dežele, katera bi jo ljubila. Vsi evropski režimi osnovani samo na moči, — kakor na primer Napoleonov, — prej ali slej razpadejo. Ako se Hitlerju ne posreči do peti v Anglesko do meseca oktobra, on bo izgubil vojsko, ne glede na izhod kampanje na Balkanu in Bližnjem Istoku."

Ustanovitev "neodvisne" Hrvatske je nepostavno delo, izvedeno od Nemčije in Italije s pomočjo navadnega izdajalca Antona Paveliča. On pač nikakor ne predstavlja hrvatskega naroda."

"Cleveland Press," 21. (IV.) 1941. — "Dr. Vlatko Maček, hrvaški kmetijski voditelj in podpredsednik Jugoslavije, predpostavil je, da krene z jugoslov. vlado v pregnanstvo, kakor pa da vodi "neodvisno" Hrvatsko, ustanovljeno od Nazijev. Edina zakonita vlada za vse Jugoslavane v Evropi, je vlada generala Simovića. To vključuje tudi vse Hrvate. Nobeno nazijsko izdajstvo nikakor ne bo moglo razbiti edinstva jugoslov. naroda vkljub činom izdajalcev kot je Pavelič."

"Pittsburgh Sun Telegraph," 23. (IV.) 1941. — "Evropski narodi se ne bodo poklonili Hitlerju. Njihove vlade morda — ali narodna zavest žive la bo še dalje. Cela Evropa vstala bo k uporju proti prisiljeni kapitulaciji. Razven pet sto izdajalcev, poslanih iz Nemčije, Jugoslavlani so ujedinjili proti Nemčiji."

(Dop. Centr. P. B., Wash. D.C.)

Vsak teden en dopis, naj bo geslo vsake naselbine.

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Rojenice

Cleveland, O. — Pri družini Mr. in Mrs. Matt Modic na Korman Ave. so se dni povasovale vile rojenice in jim podarile v spomin lušno deklico prvorojenko, katere so se prav razveselili. Dekliško ime matere je bilo Antonija Vidmar iz poznane Vidmarjeve družina na Carl Ave. — Častitke!

Utonil v jezeru

Ely, Minn. — Dne 27. aprila je v bližnjem jezeru utonil Frank Urmas, star 30 let., rojen v Baltic, Mich. Nesreča se je pripetila, ko je s čolnom, v katerem je bil tudi njegov oče, iskal svojega svaka Rudolfa Klančarja, katerega pogrešajo že od Velikega petka. Z njim je bil v čolnu tudi njegov oče, ki se je pa rešil s pomočjo rojaka Fr. Jenko, ki je bil opazil, ko se je nesrečnikoma prevrnil čoln. Zapušča ženo, hčerko, očeta in štiri sestre.

Rojenice

West Pullman, Ill. — Po dolgem času so se zopet oglasile vile rojenice tudi pri družini Mr. in Mrs. Frank Gabriel, ki je naš dobro poznani koroški rojak. Za spomin so jima pustile zalo deklico. — Mr. Fr. Gabriel je naročnik našega lista. — Prijatelji izražajo družini prisrčne častitke!

V službo strica Sama

Calumet, Mich. — Te dni je zopet odšlo k vojakom več naših mladih jugoslovanskih mladeničev, med katerimi so: Frank Stimac, John Rom, Anton Pintar, Wilfred J. Stipanovich, Joseph P. Sterk, Friderik R. Ožanich, Anton Briški, Matt J. Kobe, John M. Kastelic, Frank M. Murn, Anthony K. Gašparac, Peter M. Beljan, Joseph J. Scheringer, Frank F. Mihelčič, Frank J. Mušič, Charles D. Kopatič in Richard V. Ruppe. — Rojaki jim žele srečne vrnitve.

Nov grob v Arkansas

Altus, Ark. — V bolnišnici je podlegel opeklina rojak Matt Znidarič, v starosti 65 let. Doma je bil v Grahovem pri Cerknici na Notranjskem. — Kako se je ponesrečil poročilo ne pove. — Zapušča ženo, tri sinove in pet hčera.

Smrtna kosa

Cleveland, O. — Tukaj je v soboto 3. maja zjutraj umrl dobro poznani Anton Zuko-vec, med rojaki poznan pod imenom "Hot dog", v starosti 45 let. Doma je bil iz Vavčev, fara Dobrnič na Dolenjskem. V Ameriko je prišel pred 28. leti. Zadnje čase je živel pri družini Louis Godec na East 93rd St., kjer je tudi umrl. Sorodnikov ni imel, pač pa veliko prijateljev. Bil je veterar svetovne vojne in je več let delal na farmi Josip Gramca v Geneva, O. Pokopan je bil preteklo sredo iz cerkve sv. Lovrenca na Calvary pokopališču.

KRIK "UBIJ"

(201)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Tarzan prišel na drevo ki je bilo v bližini taborišča, je bil ravno divjal z največjo silo, toda se ni hotel udeležiti boja.

Ničesar mu ni bilo znanega kaj je te spodaj privedlo do medsebojnega nesporazumljenja.

Kimalu je pa videl, ko so divjaki potegnili iz šotora nekoga moža in dečka ter kričali "Ubij! Ubij!"

Razburjen vsled boja je neki Butawa divjak prijel za sulico in hotel z njo prebiti dečka, ki se ni mogel braniti.

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk.

TEDENSKI KOLEDAR

18. Nedelja — 5. po Velik.
19. Ponedeljek — Ivon spoznov.
20. Torek — Bernardin Sien
21. Sreda — Feliks Kant,
22. Četrtek — Vnebovohod
23. Petek — Andrej Bobola
24. Sobota — Donacijan

TRETJA NEDELJA V MAJU

"In svet izgine in poželenje njegovo. Kdor pa dela voljo božjo, ostane vekomaj (I Jan. 2, 17)".

Zaničuj svet, ker ni vreden, da ga čeniš. Ko bi se tebi, kakor živalim, po smrti ne bilo treba ničesar bati in bi ničesar ne imel upati, potem bi bilo pač resnično, kar je pravilo tega sveta: da ni boljšega in višjega, kakor porabiti življenje in ga izkoristiti, ravno ker je tako kratko in tako malo nudi. Potem bi bilo krščanstvo bedarija, kajti "če samo v tem življenju v Kristusa upamo, vredni smo obžalovanja od vseh ljudi (I Kor. 15, 19)". A kristjan ima v Kristusu trdno vero in močno upanje na drugo, boljše in stalno življenje in zato je krščanstvo modrost božja. Ravno ker je to življenje tako kratko in siromašno, ga tako kristjan zaničuje in ga daje tudi za ono boljše življenje, kajti obojih ne more uživati, imeti.

Ce si toraj v resnici kristjan, kaži to z zaničevanjem vsega časnega, posvetnega. Zaničuj

to vidno ustvarjenje, kajti če-ravno je tako krasno, bodo vendar, "nebesa prešla kakor dim in zemlja se bo kakor obleka ogolila (Izajija 51, 6)". Novih nebes in nove zemlje pričakujemo po obljubi njegovi, v katerih prebiva pravica (2 Peter 3, 13). Zaničuj človeško življenje in daruj ga za Boga, kajti kakor je kratko, tako je tudi brez veselja. Zaničuj bogastvo in kras sveta, njegove zaklade, njegovo slast in njegov napuh življenja, ker ustvarjen si za krasoto in veselje boljsega življenja. Zaničuj pred vsem duha in načela tega sveta, zaničuj jih iz dna svoje duše, ker modrost sveta je pred Bogom nespamet in načela sveta vodijo po složenem potu v pogubljenje. "Ves svet tiči v hudem (I Jan. 5, 19)" in njegova načela slonijo na "poželenju mesa, oči in napuhu življenja (I Jan. 2, 16)". Ali imaš krščansko svetovno naziranje in zaničuješ svet? Nikakor ne, če razlagaš evangeljske zapovedi po načelih sveta in hočeš v svojem srcu Kristusa sprijazniti s hudičem.

IZ GORIŠKE, PRIMORJA IN ISTRE

Državna knjižnica v Gorici

V Gorici imamo bogato državno biblioteko, ki šteje skotaj 200 tisoč zvezkov. Svoje prostore ima v poslopju stare goriske gimnazije, kjer je bila pred svetovno vojno tudi študijska knjižnica. Dostop v knjižnico je prost, vsak mesec jo obišče okrog tisoč znanja željnih oseb. Ustanovitev tega pomembnega znanstvenega zavoda sega daleč nazaj, v dobo, ko so v Gorici imeli jezuiti svoje šole z gimnazije vred. Takrat že je bila ustanovljena skromna "gimnazijska" biblioteka, ki je nabrala okrog 4000 knjig. Po zaprtju jezuitskega reda in po vpeljanju državnega svetnega šolstva je bila z dvornim dekretom iz leta 1825. ustanovljena kot javna prosvetna naprava "študijska biblioteka" v Gorici. Istočasno je bilo ustanovljenih še pet enakih knjižnic: v Lincu, v Solnogradu, v Celovcu, v Ljubljani in v Olomucu. Od šestih zavodov je bil goriški najbolj zapostavljen, ostali so bili v peščenici. Država ga je zelo skromno podpirala in je bil navezan na zasebno pomoč in naklonjenost. Vredil ga je navadno eden izmed članov gimnazijskega profesorskega zbora brezplačno, ker se je mesto smatralo za častno. Posluževali so se ga profesorji in drugi naobraženci, meščani in deželani ga pa niso poznali. Knjige so bile povečini nemške; poleg teh so bile tudi latinske, italijanske in slovenske. Ko je v maju 1915 izbruhnila vojna, so bili stari pergameni in druga dragocena dela odpoteni deloma v Gradec, deloma na Dunaj, večina knjig je ostala pa kar v Gorici. Ko so leta 1916 zasedle mesto italijanske čete, se je gorškemu prostovoljcu profesorju Mulitschu posrečilo, da je spravil večino vso biblioteko na varno. Po

letu 1919 se je knjižnica obnovila. Domov so se vrnile knjige, ki so morale v begunstvo, in nekdanja zanemarjena "študijska knjižnica" se je spremenila v "državno biblioteko", za katero se je odlično zavzela državna oblast in je nakazala tudi bogata sredstva. V zadnjih dvajsetih letih je po uradnih poročilih vlada žrtvovala za svojo knjižnico okrog poldrugi milijon lir. Zavod se je zato v teh letih zelo poživil in razmahnil, število knjig je naraslo skoraj na 200 tisoč zvezkov in goriško mesto je dobilo znanstveno oporišče, ki je v veliko pomoč učeči se mladini in odlične važnosti za širjenje znanosti in prosvete.

Dr. Joško Munih

Po hudem trpljenju je v Gorici podlegel zavratni boleznini v grlu Dr. Joško Munih, ki je dosegel starost komaj 52 let. Rodil se je pri sv. Luciji v ugledni Pušarjevi družini. Gimnazijo je študiral v Gorici, univerzo na Dunaju in v Grad-

cu. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

Rajni Joško je bil po svojem značaju dober, tih in ljubečnjiv. Zvest prijatelj, poln obzirnosti do vseh, ni imel nobenega sovražnika in so ga vsi, ki so ga poznali, radi imeli. Po svojem prepričanju je bil pokojni zaveden katoliškonaroden Slovenec. Že kot mlad gimnazijec je vstopil v vrste

POROČI CESARJEVEGA BRATA

19 let staro japonsko dekle Juriko Takagi, hči nekega plemenitaša, s katero se namerava poročiti princ Mikasa, brat japonskega cesarja.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri nas predpisani predpogoji, ki jih rajni Joško ni imel, se je odločil stopiti k odvetništvu. Kot pripravnik je služboval nekaj časa v Milanu, potem se je pa vrnil v Gorico in stopil v odvetniško pisarno znanega gorškega odvetnika dr. Stečiča, s katerim je deloval do svoje smrti.

ku. Po dovršenih pravnih študijah je stopil v politično službo in je dobro napredoval. Med svetovno vojno je služboval kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Sežani in je v tistih bridkih časih zlasti beguncem napravil mnogo dobrega. Po prevratu je stopil v službo v Jugoslaviji. Uspešno je služboval v Belgradu in v Ljubljani, kjer je postal državni nadzornik obilnega zadružništva. Kljub lepim izgledom v bodočnost, ni bil zadovoljen. Vlekle ga je domov, v rodni dom na Mostu, ki ga je bila vojna zrušila, klicala ga je domača zemlja. Temu klicu, tej topli ljubezni ni mogel odoleti. Odpovedal se je lepi karieri in se proti koncu l. 1922 vrnil v svojo drago domaćino. Mesto je dobil pri takratnem gorškem deželnem odboru in upal, da bo s svojimi zmognostmi tudi tu uspel. Toda človek obrača, Bog obrne! Ko je l. 1923. izbruhnila fašistiška revolucija je pometla med drugim tudi z gorškim deželnim odborom in dr. Munihovo stalno nameščenje je splovalo po vodi. Ostal je kot provizoričen referent za vojnoškodninske zadeve pri deželnem Hipotečnem zavodu. Ko so po prilično desetih letih vprašanja vojne škode jela iti h kraju, je moral začeti misliti na novo službo. Ker so za vsako državno ali stalno upravno službo pri

Soteščan:

"Dedinja grajskih zakladov"

POVEST IZ DAVNINE

Oder, na katerem je ležal Kušar, ni bil daleč od vhoda. Spredaj je stal klečalnik; prižgana svetilka je bila mrliču edino okrasje.

Milan je stopil k odru in opazoval mrtvega prijatelja. Ležal je v površno izdelani krsti, odet s črno preprogo. Bilo ga je lahko spoznati.

"Moža so utopili," se je glasilo zdravnikovo mnenje. "Po vsem telesu nima nikake rane. Le spodaj na hrbtu se mu pozna udarec, zadan s topim orodjem."

"Zločinec ga je zbil v reko," je menil oblastnik, radoveden, ali se je to zgodilo na progu ali na obrežju.

"Koliba je najbolj važna točka," je vedel Florin, katerega je nekaj z vso silo gnalo na obrežje.

"Skoda vrlega moža!" je rekel oblastnik. "Tolaži pa nas zavest, da imamo dobrega naslednika, ki bo preskrbel zločince zasluzeno plačilo."

"Skoro bomo skupaj," Florin je potrkal na prsi. Nihče mi se ni utekel."

Nato so vsi skupaj zapustili mrliško dvorano.

Florin si je ogledal obrežje reke. Videl je ob kolibi brodarja, ki je popravljaval čoln. "Ali je Cink ali Stuc?" je ugibal. Naposled se je odločil za Stuca. S tem imenom bo iznenadil čolnarja, ko se bo znočilo.

Ko je nastopila noč, je stopil v kolibo. Na mizi je brlela leščerba. Stuc je sedel na stolu in večerjal.

"Vi ste Stuc?" Florin je zaprl vrata ter se naslonil nanje.

"Kaj iščete tukaj?" se je brodar očitno prestrašil.

"Vas," mu je odvrnil pogumno.

"Ven!" mu je pokazal vrata. "Nikar me ne nadlegujte!"

"Vi ste Stuc?" Florin se ni premaknil z mesta. "Vam je znana usoda mladenke, katero ste zalezovali..."

"Jaz?" se je namišljeno začudil. "Ali ste ob pamet?"

"Dokazano je, pa se upate tajiti. Ali veste, s kom govorite? Jaz sem načelnik mestne straže. Kje je Gizela?"

"Tu ni nikogar. Ven se poberite!"

"Tiho!" je zagrmel. "Kušarja ste ubili in zakopali na progu. Toda pri njem smo našli pismo s poročilom o Gizeli..."

"Tisto poročilo je zlagano." Stuc je zanihal krivdo.

"Priznajte ali pa..." mu je zapretel z orožjem. "Kdo je umoril mladenko?"

"Ne vem," je odgovoril, kakor bi zasekal.

"Hitro, sicer bo prepozno..."

"Storite, kar hočete," se ni dal oplašiti. "Bomo videli." Florin ga je zgrabil za rame.

Stuc je otepal z rokami, da bi se ga otresel. Toda Florin je bil močnejši ter ga je vklestil po kratki borbi.

"Ali veste, kam pojdeva?" ga je vprašal porogljivo.

"Kamor hočete," mu je zabrusil odgovor.

"Na stražnico pojdeva. Gorje vam, ako mi poizkusite uteči."

Brodnik se je vdal v usodo. Florin je zaklenil kolibo in spravil ključ, tako da Stuc tega ni opazil. Potem ga je prijel za roko, katero je oklepalo močno železje. Tesno drug ob drugem sta dospela pred

mestno stražnico. Tu ga je izročil stražnikom, ki so ga shranili v ječo. Drugi dan se je pričelo zasliševanje.

"Kako vam je ime?" ga je vprašal višji nadzornik Prusnik.

"Stuc," mu je pravilno odgovoril.

"S čim se bavite?"

"Ljudi prevažam čez reko."

"Vaše bivališče?"

"Koliba na bregu reke."

Tako se je glasil uvod v preiskavo. Nadzornik je premeril jetnika od nog do glave. "Ali ste poznali nekega Kušarja in Gizelo, njegovo varovanko?" mu je stavil prvo vprašanje.

"Nisem," je odgovoril. "Koliko ljudi prevozim vsak dan, a jih ne poznam po imenu."

"Opominjam vas, da govorite resnico. Laž vam ne bo prav nič pomagala."

"Ne poznam ju," je zanihal še krepkeje. "Od vas sem prvič slišal te imeni."

"Kdo je pohajal ponoči okrog prenočevalnice pri 'Belem orlu'?"

"Jaz ne hodim tjakaj," se je odrežal.

"Pa so vas videli," je trdil nadzornik.

"Nekdo si je izmisli ali pa se je zmotil."

"To bo povedal vratar Cene. Nadzornik je namignil Florinu, naj privede vratarja.

"Kdo je umoril Kušarja?" je nadaljeval zasliševanje.

"Ne vem," je kratko odvrnil.

"In kam je izginila Gizela?"

"Zaradi mene, kamor je hotela..."

Prusnik ga je posvaril, naj dostojno odgovarja.

Jetnik se je izgovarjal: "Opozorili ste me, naj govorim resnico. In tega se hočem držati."

"Potem boste ostali tukaj, dokler ne izpoveste resnice. Celotno hrast se omaja, pa se bo tudi vaša trma..."

"Ostati bom pri tem, kar sem izpovedal. Nikdar ne bom priznal tega, kar se ni zgodilo."

Zunaj na hodniku so se začeli koraki. Florin je privedel vratarja, ki je prosil zaradi službe, naj bi hitro opravil.

"Povejte mi, kje ste videli tega človeka?" mu je ustregel nadzornik. "Pa dobro ga pogledajte!"

"Ta mož je postopal tisto noč okrog prenočevalnice, ko je njegov tovariš govoril s Kušarjem v zaprti sobi," je izpovedal vratar Cene. "Zunaj na cesti je gorela luč, zato sem ga videl natanko. Ker se mi je postajanje videlo sumljivo, sem si tega človeka prav dobro zapomnil."

"Ali čujete?" je pomežiknil Prusnik jetniku.

Stuc je pobesil glavo. "Mogoče sem šel res kdaj mimo," je popravil, ker se ni mogel popolnoma izmuzniti. "Hodim menda lahko, koder hočem."

"Tisto noč ste zalezovali Gizelo..."

"Florin me je obdolžil, da jo skrivam v kolibi. Pa ni ničesar našel."

"Kako je ime vašemu tovarišu?" je poizvedoval nadzornik. "Onemu, ki je takrat govoril s Kušarjem..."

Stuc je zagazil v zadrego.

Po večernem poizvedovanju je nadzornik zaključil zasliševanje. Odslovil je vratarja Ceneta, Stuca pa je pridržal v zaporu. Shranili so ga v celico, kamor so zapirali najnevarnejše jetnike.

(Dalje prih.)

NOGOMETNI ŠPORT MED NARODI

Najbolj navdušeni za nogomet so Švedi, kjer odpade na vsake 37 državljanov en nogometaš. Potem sledijo: Holandska na 62 prebivalcev en nogometaš; Norveška na 64. Belgiji na 73, Nemčiji na 100, Madžarska na 125, Češka in

Švica na 133, Holandska Indija na 155, Francija na 170, Brazilija na 205, Poljska na 270, Romunija na 400, Italija na 630 in Kuba na 1000 državljanov en nogometaš. Zanimivo, da je Italija kot svetovni prvak, šele na predzadnjem mestu. Jugoslavija pa sploh ni upoštevana.

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 160, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) OHIO
Društvo zbira vsak tretji četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 7.30. Ako se niste član tega največjega društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišete dokler niste se prestari.
V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 60. leta. V mladinski oddelki pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.
Frank Matoh, predsednik, Louis Simenc, blagajnik,
John Pezdirtz, tajnik, 14904 Pepper Ave. Tel. Glenville 7120
Mike Zlate, boln. tajnik, 845 E. 139th Street
Telefon: P. O. 9902
Zdravniki: Dr. Skur, dr. Petme, dr. Stasny in dr. Opaškar.

Zanimivi romani

katere je spisal

Karl May

Vas povedejo s svojimi pripovedovanji okrog sveta. — V njegovih romanih srečujete vse razne ljudi. Z romanom potujete skozi črno Afriko, skozi divje kraje Indije, skozi ameriške pokrajine, kjer srečujete življenje Indijancev. Naša Knjigarna ima v prodaji 14 njegovih interesantnih romanov, ki so:

BELA REKA (4 knjige) s slikami 624 strani. Vsebine: — Dvojnik. — Pred vojnim sodiščem. — Ob Uruguaju. — Črez mejo. Cena 4 knjigam \$1.50

DOLINA SMRTI (4 knjige) s slikami 630 strani. Vsebine: — Miss Alma. — Derviš. — Spletke in zanke. — Pekel. Cena vsem 4 knjigam \$1.50

IZ BAGDADA V ŠTAMBUK (4 knjige) s slikami 627 strani. Vsebine: — Smrt Mohameda Emine. — Karavana smrti. — Na begu v Evropo. Družba En Nasr. Cena vsem 4 knjigam \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM (4 knjige) s slikami 598 strani. Vsebine: — Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med jezidi. Cena vsem 4 knjigam \$1.50

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV (4 knjige) s slikami 577 strani. Vsebine: — Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Mirid. — Ob Vardarju. Cena vsem 4 knjigam \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU (4 knjige) s slikami 594 strani. Vsebine: — Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema. Cena vsem 4 knjigam \$1.50

SATAN IN ISKARIJOT (12 knjig) s slikami 1704 strani. Vsebine: — Izselenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden. — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Pueblo. — Rešeni milijoni. — Dedič. Cena vsem 12 knjigam \$3.50

SOBOLJAR IN KOZAK (4 knjige) s slikami 592 strani. Vsebine: — Kozak števila deset. — Na sledu. — Ob Bajkalskem jezeru. — Dornov. Vse 4 knjige \$1.50

SUŽNJI (12 knjig) s slikami 1885 strani. Vsebine: — V Kairi. — Ronji in ljudje v svetu. — V grobnici in po puščavi. — Bele sužnje. — V levjem blagu. — Jezero krokodilov. — Abu Hamsa Mija. — Ob ravniku. — Zadržni lov na sužnje. — Ljubite svoje sovražnike. — Na seribah. — Ugnan. Vseh 12 knjig \$3.50

V CARDILLERAH (4 knjige) s slikami 625 strani. Vsebine: — Gran Chaco. — Puščavnik. — Lov na Sendadora. — Božja sodba. Vse 4 knjige \$1.50

V GORAH BALKANA (4 knjige) 576 strani s slikami. Vsebine: — Kovač Šimen. — Zaročja zaprekanja. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik. Vse 4 knjige \$1.50

WINNETOU (12 knjig) s 1753 stranmi s slikami. Vsebine: — Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-Či, lepa Indijanka. — Prokletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetou roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetoua smrt. — Winnetoua oporoka. Vseh 12 knjig \$3.50

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU (4 knjige) 624 strani s slikami. Vsebine: — Med drvarji divjega zapada. — Na Butlerjevi farmi. — Dvojboj za življenje. — Potopljivi zakladi. Vse štiri knjige \$1.50

ŽUTI (4 knjige) s slikami 597 strani. Vsebine: — Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot. Vse štiri knjige \$1.50

Vsi ti zgoraj navedeni romani se naročajo skupno z vsemi zvezki ali knjigami, ki so navedeni pri zgorajšnjih cenah. Za posamezne zvezke, kateregakoli romana je cena 45c. Zato se priporoča, da vsak naroči vse zvezke vsakega romana, ker na ta način pridejo zvezki ceneje, kakor pa če bi jih posamezno naročali. Z vsakim naročilom je poslani potreben znesek. Po C. O. D. knjig ne pošiljamo, razven če naročnik želi, da se mu pristojbina za C. O. D. njemu zaračuna. Naročila naslovite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd. Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk:

Nemci so dobro vedeli, da tam vse uravnati, ali bi morali biti tako, kakor se v Ameriki to uravnava. Ali se v zadnjih dneh ni ničesar zgodilo tam za morjem? Vsaj v glasilu niti besedice ni. Kako to? Žalost! Hm? Veselje? Hm? Sumim, da bo več veselja ko žalosti, ampak veselje je še na tehnični, ne gre še, da preveč bukne na dan, ko še ni večera, in je nevarno, če kdo hvali dan pred večerom.

Oče je umrl, odšla celo sladka mamica. Žalost? Seve je treba malo zatuliti, ko pada gruda na krsto, ampak tuleenje je nared, obligatno, uradno, če hočete, ker ne gre kazati veselja, dasi je veselo, ko bo od zavarovalnine penezov ko črepij. Človeško naravo je treba poznati.

ELEKTRIČNI TOK ZDRAVI DUŠEVNE BOLEZNI

Moderna medicina hodi na pota. Pri nekaterih boleznih se je umaknilo konservativno zdravljenje aktivnejšemu, ki skuša z večjimi dozami zdravil doseči izrazitejši uspeh. Nedavno so poročali zdravniki o uspehih z inzulinskim šokom. Sedaj pa poroča rimski zdravnik Kalinovskij o ponovnih uspehih z elektriziranjem bolnikov. Električni tok se usmerja skozi glavo in vse zdravljenje je znosljivejša za bolnika, a prijetnejše tudi za stražništvo. Kar pa je najvažnejše, je to, da tako zdravljenje duševno bolnih ne povzroča noben škode.

Najnovejše vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec"

Listen to

PALANDECH'S YUGOSLAV-AMERICAN RADIO BROADCAST

Every Saturday, 1:30 to 2:30 P.M.

STATION WHIP

1480 kilocycles

(First Station on Your Dial)

Featuring a program of Yugoslav Folk Music

MICHAEL TRINKO IN SINOVI

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

(Pleskarji in popravilci ometa in sten)

2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kak pleskarsko (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za ceno. Nobene zamere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovencem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

ŠMARNICE

katere priporočamo č. gg. duhovnikom, katoliškim družinam in posameznikom:

Evharistične Šmarnice	\$1.00
Lavretanske Šmarnice (Dr. J. Jerše)	1.00
Lepa si, Lepa si, Roža Marija (Vek. Skuhala)	1.00
Marija vzor krščanskega življenja (Dr. Fr. Krulje)	1.00
Na Sv. Goro (Dr. M. Brumat)	1.00
Marjeta Marija Alakok (Blaž Dvoršak)	1.00
Pozdravljena Kraljica (Dr. J. Jerše)	1.00
Rimske Šmarnice (Dr. M. Opeka)	1.00
Šmarnice Arškega Župnika	1.00
Šmarnice Marije Pomočnice (Dr. Fr. Knific)	.75
Znamenje na nebu (Dr. J. Jerše)	1.00

Naročilom je pridjati potreben znesek. Ker imamo že nekatere izmed navedenih le po en ali dva izvoda, naj vsak omeni, za slučaj, da bi med tem, ko pride njegovo naročilo že iste pošle, katere izmed drugih Šmarnic želi, za slučaj, da ne bo onih več, ki jih naroča.

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

SVOJI K SVOJIM!

Slovenci, slovenska društva in slovenska podjetja, naročite svoje tiskovine vedno le v slovenski tiskarni. — Naša tiskarna izdeluje vse tiskovine za posameznike, društva in druge, LIČNO in POCENI!

TIŠKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West Cermak Road,

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois